

De Kite Divers

Raymond Lispet

www.gopher.nl

len in één keer meenemen. Dus worden het twee tochten.’

‘Verdomme!’, siste Bullock.

Rodney belde meteen Rey op met de mededeling dat ze zo snel mogelijk moesten vertrekken. Rey keek op internet om te zien of er grote depressies aan kwamen. Dit was het geval, namelijk de volgende dag.

Nadat Rodney had opgehangen stelde hij zijn vader gerust. Tijdens het millennium zou Engeland overspoeld worden met XTC-pillen uit Nederland.

Dodelijk voorstel

Het licht van zijn computerscherm gaf de trekken van zijn gezicht een spookachtig uiterlijk. Hij was zo intensief met de naderende depressie bezig dat hij niet door had dat de avond zijn intrede had gedaan. De internetsite die hij bekeek, stond bekend als een betrouwbare windvoorspeller. Deze keer lag het iets anders. De aankomende depressie was zo plotseling ontstaan dat niemand hem had kunnen voorspellen. Hij was vanuit het niets ontstaan en ging in razend tempo richting Nederland. Morgenavond zou hij op zijn hoogtepunt zijn.

Gelukkig had Maurice tot en na het millennium verlof waardoor hij naar hartelust kon varen, al gaf zijn lichaam iets anders aan. Zijn spullen lagen klaar om in de laatste drie dagen van het jaar gebruikt te worden. Hij werd afgeleid door de struiken in zijn tuin. Ze bewogen dusdanig dat Maurice constateerde dat de storm de kust al had bereikt. Een halfuur later hoorde hij op de radio dat men rekening moest houden met hevige windstoten. De afsluitdijk was al voor verkeer met aanhanger afgesloten. Maurice kon een geuw niet onderdrukken. Hij sloot het systeem af. Vermoeid keek hij om zich heen, op het dressoir zag hij de kitebar van de duinman liggen. In al die

weken had hij er niet naar omgekeken. Met dit vreemde voorwerp begon zijn avontuur eigenlijk.

Hij schudde zijn warrige hoofd en dacht na over de komende dagen. Morgen zou er in de ochtenduren te veel wind staan om te kiten. Maurice besloot toch om de laatste dagen wat rustiger aan te doen. Zijn lichaam moest echt even de kans krijgen om te herstellen. Het begon op alle punten te protesteren.

De klok gaf twaalf over negen uur 's avonds aan. Hij besloot een hete douche te nemen om vervolgens zijn bed in te duiken. Morgen zou hij wel verder zien. Hij sjokte naar de badkamer en draaide de thermostaatkraan open. Na enkele seconden steeg de stoom al van de douchebak omhoog. Zijn kleren wierp hij in de rieten wasmand die in een hoek stond. Onder de douche wilde hij het scheermesje pakken. Aangezien zijn motoriek door de vermoeidheid niet echt meer mee wilde werken, glipte dit door zijn vingers, viel, stuiterde en verdween onder het handdoekenkastje. Maurice was te moe om te vloeken. Traag zakte hij op zijn knieën om het op te pakken. Het scheermesje zag hij meteen, maar toen hij het greep, viel zijn oog op een ongelijk vloerge-deelte achter het mesje. Hij keek nog eens goed. Het leek op een geplastificeerd pasje. Hij pakte het. Het was inderdaad een pasje dat met modder besmeurd was. Zonder er goed bij na te denken spoelde hij het vuil er onder de douchestralen af. Tot zijn verbazing veranderde dit op de bodem van de douchebak in een donkerrode vloeistof. Het pasje was niet besmeurd met modder maar met bloed! Toen hij zijn blik van de douchebak weer op het pasje richtte, zag hij met afgrijzen een foto van Leroy tevoorschijn komen. Hij besepte dat hij het dienstpasje van Leroy in zijn handen had. Hoe was het in hemelsnaam in zijn badkamer terechtgekomen? Toen bedacht hij dat daar ook de Duitse droogpakken hadden gelegen. Waarschijnlijk had Leroy de pas in zijn openstaande droogpak gestoken zonder dat hij het had gemerkt.

Door het uitkloppen van het pak was deze eruit gevallen en onder de kast gegleden. Nu had hij eindelijk bewijs in handen!

Zo snel hij kon draaide hij de kraan dicht en trok een spijkerbroek aan. Vlot liep hij op blote voeten naar de telefoon. Hij wilde meteen Marey bellen en samen naar het politiebureau gaan. Nu moesten Blaack en De Vries hem wel geloven! Toen hij de hoorn pakte ging de deurbel.

Wat een slecht moment voor visite!, dacht hij opgewonden. Haastig stopte hij de pas in zijn achterzak terwijl hij naar de buitendeur liep. Het bleek Rey te zijn. De wind liet zijn half-lange haren onophoudelijk wapperen. Maurice was verbaasd en bleef even als een standbeeld staan.

‘Mag ik binnenkomen?’, vroeg Rey die zijn verbaasde gezicht zag.

‘Natuurlijk. Kom binnen’, antwoordde Maurice die hem binnen liet.

Rey deed zijn donkergroene oliejas uit en ging op de bank zitten. Nadat Maurice wat te drinken had ingeschonken ging hij tegenover hem zitten.

‘Ik kom je een voorstel doen waarbij je heel veel geld kunt verdienen’, viel Rey onmiddellijk met de deur in huis.

Hij scheen haast te hebben.

Zosha bellen!, dacht Maurice meteen opgewonden.

‘Ik ben een en al oor’, reageerde hij koeltjes.

‘Ik heb je leren kitesurfen en duiken tijdens diverse stormen.’

Maurice knikte bevestigend.

‘Dit heb ik gedaan omdat ik je mag, maar ook met een andere reden.’

Nu komt de aap uit de mouw, dacht Maurice.

‘Als je wilt, kun je veel geld verdienen door op mijn voorstel in te gaan.’

‘Wat moet ik doen?’

‘Simpel, kiten èn duiken tijdens een zuidwesterstorm. Je krijgt een speciale uitrusting waarmee je kunt kiten mèt op je buik een kleine duikuitrusting. Na het kiten moet je een kleine tocht onder water maken, niet dieper dan vijf meter. Dit doe je niet alleen, maar samen met Magenta, Black en mij. Als je meegaat, ontvang je vijftwintigduizend gulden. Omgerekend naar euro’s is dat ongeveer elf en een half duizend euro. Ik zal dat voor je afronden naar twaalfduizend.’

Hij wachtte op de reactie van Maurice. Tot zijn verbazing vertrok deze geen spier.

‘Overtocht waarheen?’, vroeg hij alleen.

‘Engeland, meer kan ik je niet vertellen. De rest hoor je pas onderweg. Het gevaar is minimaal. We hebben het namelijk al vaker gedaan.’

Maurice wist niet wat hij hoorde. Het kanaal kitesurfend oversteken tijdens een zuidwesterstorm. Het was je reinste zelfmoord.

‘Dus ik ga met jullie kiten tijdens een storm en ontvang er twaalfduizend euro voor?’

‘Inderdaad.’

‘En wat moet ik smokkelen?’, wilde Maurice weten, die nu de opmerking ‘smokkelvriendje’ van Zosha begreep.

Rey glimlachte om zijn bijdehante opmerking.

‘Dat hoor je later nog wel. Doe je mee?’

‘En als ik dat niet doe?’

‘Dan respecteer ik dat natuurlijk.’

Dan schiet je me af of sluit je me op net zoals Leroy, dacht Maurice meteen. Als hij kans wilde maken om Leroy levend terug te vinden kon hij niets anders doen dan op zijn voorstel ingaan.

‘Oké, ik ben je man. Wanneer moet dit allemaal gaan plaatsvinden?’

‘Nu’, antwoordde Rey droog.

Een halfuur later stapten de twee in de Landrover van Steel, die zelf achter het stuur zat. Hij had als een trouwe hond verderop in de straat staan wachten. Rey ging er duidelijk van uit dat Maurice zou instemmen. De Landrover lag namelijk al vol met spullen. Achterin zat Magenta die naar Maurice glimlachte. Toen Maurice de achterklep opende, schreeuwde hij hem lachend toe: ‘Welkom bij the kite divers!’

Maurice lachte terug als een boer met kiespijn. Geïrriteerd smeed hij met een flinke smak de achterklep dicht. Omdat Rey de hele tijd bij hem was geweest, had hij niet de tijd gekregen om de identiteitskaart van Leroy veilig op te bergen. Deze zat nog steeds in zijn achterzak. Dit zat Maurice niet lekker, want als ze de pas zouden vinden, wisten ze meteen dat hij het was in de bunker van de Wildsebergse Plas. Ondertussen begonnen de zenuwen door zijn lichaam te gieren. Hij ging vanavond kitesurfend het kanaal oversteken. Toen hij instapte en naast Magenta ging zitten zei Rey tegen Steel: ‘Naar de bunker’, waarop Steel gas gaf.

Maurice stond door de opmerking onmiddellijk op scherp. Eindelijk zou hij de kans krijgen om Leroy uit zijn benarde positie te bevrijden, al wist hij nog niet hoe. Hopelijk hoefde hij niet de oversteek te maken.

Oude bekende

Maurice begreep er niets meer van. Hij hoorde toch duidelijk dat Steel naar de bunker moest rijden. In plaats van dat de Landrover de snelweg opreed richting de Wildsebergse Plassen, stuurde hij het logge voertuig naar de kust. Soms voelde het viertal dat de auto door een windvlaag werd gegrepen. Het beviel Maurice helemaal niets. De sfeer in de Landrover was nogal ongebruikelijk. Niemand zei iets, iedereen was alleen